

lund) mente, at den Maade, man her behandlede Hemmeligheder paa, var i Modstrid med de Udtalelser, der ved de vestindiske Øers Salg fremkom fra den højtærede Finansminister. Men det er en daarlig Sammenligning. Da de vestindiske Øer skulde sælges, var det første, Regeringen foretog sig, da Amerika sendte sin Forespørgsel, at sammenkalde de fire Partiformænd og sige til dem: Saadan et Tilbud har Amerika gjort; vi maa holde Sagen hemmelig, saa længe Forhandlingerne staar paa, men for at det ikke skal være en Hemmelighed, vi alene har, skal de fire Partier være Medvidere. Og der var den Gang ikke en eneste af de fire Partiformænd, der mente, at der var noget galt i at holde Sagen hemmelig, saa længe Forhandlingerne stod paa. Men taalder det Sammenligning med den Hemmelighedsfuldhed, det ærede Medlem fra Ringkøbing har bevaret om Forhandlingerne i 1906—07? Det ærede Medlem fra Ringkøbing begyndte i Gaar med at ironisere over min Taleform; jeg raabte for højt. Det gør mig ondt, om jeg forstyrrer det ærede Medlem ved at raabe for højt. Det var ikke min Hensigt. Men enhver har jo sin Maade at tale paa; jeg kan ikke som det ærede Medlem paa Kommando tale med graadkvalt Stemme; jeg maa benytte de Stemmehidler, jeg har, og jeg foretrækker at tale, saaledes at det ikke blot kan høres af Medlemmer i Salen, men ogsaa af Tilhørere, hvis de da ikke er døvstumme; thi deri tager det ærede Medlem fuldstændig fejl, hvis han tror, at man skal raabe særlig højt til døvstumme. De kan nemlig overhovedet ikke høre noget. Det ærede Medlem sagde dernæst, at de Forhandlinger, der var førte med Tyskland, var af den Art Forhandlinger, som vi sikkert aldrig blev fri for, saadanne Forhandlinger vilde ogsaa blive ført i Fremtiden. Hvis det er Venstres Opfattelse, maa vi ud til Vælgerne og have at vide, om de virkelig ogsaa mener, at den Slags hemmelige Forhandlinger skal føres ogsaa i Fremtiden. Det Opgør, man nu holder i Tyskland for aabne Døre, gaar netop ud paa at faa at vide, hvad Enkeltmand har lavet bag den tyske Befolknings Ryg; man vil ikke finde sig i slikt i Fremtiden. Og i alle Lande, hvor man ønsker at drage Lære af Krigen, vil man netop søge at blive fri for de hemmelige Aftaler, da de har foranlediget Krigen.

Det ærede Medlem brugte i Gaar nogle Sammenligninger, som jeg synes han skulde lade være med. Han sagde

saaledes, at vi havde haanet det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), der i sin Tid talte om det ophøjede Sted, hvorfra han saa mangt og meget, der var skjult for andres Øjne; nu fik vi jo at se, at der var saadant noget. Ja ganske vist, det ærede Medlem havde saadant noget, men netop derfor synes jeg, det ærede Medlem ikke skulde have talt om det ærede Medlem fra Æbeltoft; det var et meget uheldigt Eksempel. Thi umiddelbart efter, at det ærede Medlem fra Æbeltoft havde talt om sine Hemmeligheder, stod det ærede Medlem fra Ringkøbing op og — naar det ærede Medlem taler om min Taleform, maa jeg ogsaa have Lov til at tale om hans — omfavnede med graadkvalt Stemme det ærede Medlem fra Æbeltoft og stak Dolken i Ryggen paa ham. Det var det, der skete. Det ærede Medlem fik det ærede Medlem fra Æbeltoft skubbet til Side for selv at komme til. Nu siger det ærede Medlem, at det gik ikke an, at han fortalte, hvad han havde faaet at vide under Forhandlingerne i 1906. Men kunde det heller ikke gaa an, at han meddelte sin egen Forsvarsminister, der skulde gennemføre Forsvarslovene, hvad han havde faaet at vide. Det ærede Medlem fra Æbeltoft har meddelt Forsvarskommissionen, at han intet kendte til disse Forhandlinger eller denne Instruks. Den holdt det ærede Medlem fra Ringkøbing saa hemmelig, at det ærede Medlem fra Vraa (Thomas Larsen), der paa det Tidspunkt, da Forhandlingerne førtes, var Indenrigsminister, ikke anede noget derom — man var ogsaa bange for, at han skulde rende med Snak, naar han fik noget at vide. Efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem fra Ringkøbing den Gang optraadte overfor det ærede Medlem fra Æbeltoft, synes jeg, at det ærede Medlem slet ikke skulde have draget det, han nævnte om det ærede Medlem fra Æbeltoft, frem i denne Debat. Hans egen Optraeden viser, at han slet ikke med disse Forhandlinger ønskede at skaffe Orientering og Oplysninger, der kunde være til Brug ved de kommende Forsvarsforhandlinger, idet han ikke en Gang lod sin egen Forsvarsminister vide et Ord derom, men benyttede Lejligheden til at faa denne Forsvarsminister skubbet til Side for selv at komme til.

Det ærede Medlem mener, at saadanne Forhandlinger maa fortsættes, og at de var fuldkommen ligelige og neutrale. Jeg vil spørge det ærede Medlem: Vilde det have været muligt samtidig at føre